FILOZÓFIÁNK

Az irodalom, a vers nem a kötelezően megtanult iskolai szöveg, amit elemezni kell, hanem a hétköznapi érzelmek profi megfogalmazása, amit érezni lehet.
A költő, az író nem egy külön faj, hanem épp olyan ember, mint mi: tud sírni, nevetni, lehet részeg, szerelmes, kemény is, csak mindezt meg tudja fogalmazni.
Az előadóművész, a költő, az irodalmár nem csak az, aki meghalt és ezért szerepel a lexikonban, hanem az is, aki itt van velünk és leülhetünk vele beszélgetni.
A versmondás nem csak az, amikor kiáll egy ember a pódiumra és szaval, hanem aki mozgás-koreográfiában, zenében, társas előadóestben, meghökkentő performanszban, tehát versszínházként mutatja be, amit gondol vagy érez a versekben.
A színház nem az, amikor új ruhánkat magunkra vetve, két lényegtelen óra közötti szünetben találkozhatunk társadalmi csoportunknak vélt embertársainkkal, hanem az életet vagy annak fikcióit elénk táró, örök értékű alkotás lehetősége, amely arra vár, hogy megérintsen, s amely élménnyé, majd emlékké érik bennünk.

A vers tehát nem halott, hanem a hétköznapok állandósága és a pillanat története, minden előadásával olyan, ahogy még nem ismerjük...

MAGYAR VERSMONDÓK EGYESÜLETE